

Sygn. akt XIV C 1105/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XIV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Aleksandra Smólska-Kreft
-----------------	---

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2022 r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko TUZ Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5156,29 zł (pięć tysięcy sto pięćdziesiąt sześć złotych 29/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3059,14 zł (trzy tysiące pięćdziesiąt dziewięć złotych 14/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 157,86 zł (sto pięćdziesiąt sześć złotych 86/100) z tytułu niewykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego.

SSR Aleksandra Smólska-Kreft

Sygn. akt: XIV C 1105/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 kwietnia 2021 r. powód J. B. domagał się od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) w W. zapłaty kwoty 5 156,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że 30 września 2020 r. doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzony został pojazd stanowiący współwłasność poszkodowanych J. C. i K. M. o nr rej. (...). Do zdarzenia doszło gdy sprawca kolizji, podczas wjazdu na parking, nie zachował należytej ostrożności i uszkodził pojazd poszkodowanych. Sprawca szkody był ubezpieczony w ramach działalności pozwanego. Pozwany przyznał w związku z wypadkiem odszkodowanie w kwocie 7 431,39 zł. Dodatkowo powód wskazał, że w dniu 23 października 2020 r. zawarł z poszkodowanymi umowę przelewu wierzytelności. Nakazem zapłaty z dnia 11 maja 2021 r. roszczenia powoda zostały w całości uwzględnione.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, że w jego ocenie wypłacone dotychczas odszkodowanie w całości kompensuje powstałą szkodę, a dalej idące roszczenia powoda nie zasługują na uwzględnienie. Pozwany podniósł, że jest zainteresowany polubownym zakończeniem sporu. Pozwany wywodził, że skoro niezasadne są roszczenia powoda dotyczące dalszej kwoty odszkodowania, to także roszczenie o zapłatę odsetek nie zasługuje na uwzględnienie.

W dalszym toku procesu strony nie zmieniły swych stanowisk.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 września 2020 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...) należący do J. C. i K. C.. Do zdarzenia doszło gdy sprawca, podczas wjazdu na parking, nie zachował należytej ostrożności i uszkodził pojazd poszkodowanych. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdów mechanicznych u pozwanego. Poszkodowani zgłosili pozwanemu szkodę.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego poszkodowanym wypłacono łącznie kwotę 7 431,39 zł.

O. ści bezsporne, a nadto dowód: akta szkody na płycie CD – k. 23, k. 40, kalkulacja – k. 13 – 14, decyzja – k. 15, potwierdzenie wykonania przelewu – k. 16 - 17 – k. 11, kalkulacja (...) – k. 12 – 20.

W dniu 23 października 2020 r. poszkodowani zawarli z powodem umowę przelewu wierzytelności, na mocy której przenieśli wierzytelność przysługującą im względem pozwanego na powoda.

Powód zlecił wykonanie kosztorysu naprawy pojazdu rzeczoznawcy, który oszacował koszt naprawy na kwotę 12 587,68 zł brutto.

D. ód: umowa przelewu wierzytelności – k. 12, kalkulacja – k. 18 – 22.

Uszkodzenia pojazdu marki M. o nr rej. (...), powstałe w wyniku zdarzenia z dnia 30 września 2020 r. koncentrowały się w narożnej, tylnej, lewej strefie i obejmowały zderzak, ślizg zderzaka, czujnik odległości od przeszkody, fartuch przeciwbłotny, korek i zawór wlewu gazu, lampę i błotnik.

Całkowity koszt naprawy pojazdu pozwalający na przywrócenie go do stanu sprzed zdarzenia, przy użyciu części zamiennych, oryginalnych, sygnowanych logo marki wynosił 13 311,43 zł brutto. Części zamienne jakości (...) nie były wówczas dostępne na rynku.

D. ód: opinia biegłego sądowego z dziedziny rekonstrukcji wypadków drogowych i wyceny wartości pojazdów R. J. z załącznikami – k. 69 – 83.

Sąd zważył, co następuje:

Powyżej wskazany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty oraz w oparciu o dowód z opinii biegłego z dziedziny rekonstrukcji wypadków drogowych i wyceny wartości pojazdów R. J.. Dokumenty zgromadzone w sprawie Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony, a także nie budziła wątpliwości Sądu. Nadto Sąd w całości podzielił wnioski płynące z opinii biegłego sądowego R. J. i oparł się na wywiedzionych z nich konkluzjach. Opinia ta została sporządzona w sposób rzetelny i fachowy. Zawarte w treści opinii twierdzenia były poparte logiczną i spójną argumentacją opartą na zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji. Opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Powództwo zasługiwało na całkowite uwzględnienie.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 822 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 1 i 2 k.c.). Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zdarzenie, z którym przepis prawny łączy odpowiedzialność odszkodowawczą, powstanie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem i szkodą (art. 361

k.c.). W przypadku wystąpienia wymienionych przesłanek naprawienie szkody, przez podmiot do tego zobowiązany, powinno polegać na przywróceniu w majątku poszkodowanego stanu rzeczy naruszonego zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może przewyższać jednak wysokości faktycznie poniesionej szkody. W myśl przepisu art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Konkludując, umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikiem z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków (art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Stosownie zaś do art. 36 ust. 1 tej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Świadczenie należne od ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały już w wyniku wystąpienia zdarzenia wyrządzającego szkodę osobie trzeciej, a który istnieje już od chwili wyrządzenia jej szkody. Tym samym pozwany winien naprawić wyrządzoną poszkodowanym szkodę.

Między stronami bezsporne było, że w dniu 30 września 2020 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd należący do J. C. i K. C.. Pozwany przyznał poszkodowanym odszkodowanie w łącznej wysokości 7 431,39 zł. Poszkodowani przenieśli wierzycelność przysługującą im względem pozwanego na powoda. Powód zlecił wykonanie kosztorysu naprawy pojazdu rzeczoznawcy, który oszacował koszt naprawy na kwotę 12 587,68 zł brutto. Okoliczności te nie zostały zakwestionowane przez pozwanego.

Spór między stronami zasadniczo koncentrował się na kwestii wysokości należnego powodowi odszkodowania. Pozwany wywodził, że odszkodowanie przyznane po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego zostało prawidłowo obliczone. Równocześnie pozwany nie podnosił żadnych innych zarzutów.

Aby wyjaśnić kwestię wysokości należnego powodowi odszkodowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego, który oszacował wysokość kosztu naprawy pojazdu w celu przywrócenia go do stanu poprzedniego przy użyciu części zamiennych, oryginalnych, sygnowanych logo marki na kwotę 13 311,43 zł brutto. Biegły dodatkowo wyjaśnił, że części zamienne jakości (...) nie były wówczas dostępne na rynku. Sąd w ocenie opinii biegłego sądowego wziął w szczególności pod uwagę, że nie była ona kwestionowana przez strony. Sąd zaś opinię tę uznał za cechującą się profesjonalizmem w dziedzinie, w której biegły opiniował, toteż w całości oparł się na wnioskach z niej płynących w swych rozważaniach. Kwota dochodzona przez powoda mieściła się w wysokości kosztów naprawy pojazdu przyjętych przez biegłego, więc powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 156,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 listopada 2020 r. do dnia zapłaty. O odsetkach za opóźnienie w zapłacie Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie przepisu art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji na podstawie art. 98 § 1 i § 1 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wobec powyższego pozwany, będący stroną przegrywającą w niniejszej sprawie, zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty

procesu w łącznej kwocie 3059,14 zł wraz z dalszymi odsetkami, na którą składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1 800 zł zgodnie z przepisem § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, opłata sądowa od pozwu w kwocie 400 zł, wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 842,14 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa procesowego.

W punkcie 3 wyroku Sąd nakazał zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 157,86 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet opinii biegłego.

SSR Aleksandra Smólska - Kreft